

Kovács Zoltán

2019. január 22-én, életének 70. évében
megtért szerető Istenéhez az örök hazába.

Temetése 2019. február 2-án
Nagyorosziban volt.

Drága Zoli!

Búcsúzni jöttünk.

Búcsúzni mindig nehéz, most is, mert az együtt átélt rengeteg élmény hatalmas sziklaként az elválás útjában áll. Köszönjük, hogy egymás életének részesei lehettünk. Különváltak útjaink egy időre, és reményeink szerint Te már jó helyen vagy, ahol semmiben sem szenvedsz hiányt.

Lehet, hogy mi vagyunk rossz helyen, mert a hiányod nehezen viselhető. Jó volt együtt lenni veled, mert személyed nyugalmat és derűt sugárzott. Egyéniségedtől távol állt a harsány magamutogatás, Te bölcs voltál, aki tudott hallgatni, és ha megszólaltál röviden és lényegre törően fejezted ki magad. A bölcsességed a humorodat is átszőtte, ami szinte hihetetlen módon életed utolsó óráiban is megmaradt.

Mindig tudtad, hogy mit kell tenned, és tetted is a dolgodat, a helyeden voltál ebben a világban. Több is lett, és jobb is lett általad a világ.

Nagyvonalúságod, vendégszereteted sok emberben hagyott szép emlékeket. Az idő nem volt hozzád kegyes, alattomos betegség nyeste le a neked még járó éveket. Nem ijedtél meg a betegségtől, sőt Te vigasztaltad az érted aggódókat. Kérünk, most is küldj vigaszt – nagy szükség van rá –, és vigyázz ránk, mint egy gondoskodó, bölcs angyal.

Ámen.

[Kosztolányi Klára-Kiss Gábor – Búcsúzás a sírnál]